

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΑΠΟ ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΚΟΠΙΑ

1. Η παραμόρφωση της αδικίας

Η παραμονή στις αδικίες του παρελθόντος οδηγεί στην απώλεια της βίωσης των νέων δεδομένων. Δηλητηριάζει, εμποδίζει, απαγορεύει τα νέα βιώματα. Το παρελθόν εισδύει και βιάζει το παρόν.

Ο παραμορφωτικός καθρέφτης της αίσθησης αδικίας οδηγεί σε παρανοειδή αντίληψη της ζωής. Ο άνθρωπος, προσπαθώντας να μη γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης, θύμα επιθετικότητας ή υποτίμησης, ανακαλύπτει παντού εχθρούς. Νιώθει ότι κινείται διαρκώς σε εχθρικό έδαφος και έχει τις αισθήσεις του σε εγρήγορση, ώστε ο εχθρός να μην περάσει απαρατήρητος. Όλοι δυνάμει μπορεί να τον αδικήσουν. Πριν ο άλλος μιλήσει, αυτός έχει θυμώσει, όντας σίγουρος για τις κακές του προθέσεις.

Στην αγωνία του μήπως κάποιος τον βλάψει, έχει απομονωθεί στον εαυτό του. Όλοι είναι ύποπτοι. Αναζητά την ευκαιρία για να επαναλάβει την διαπίστωσή του: «Φίλοι δεν υπάρχουν! Αυτοί που σου κάνουν τον φίλο είναι οι πιο επικίνδυνοι!». Γελά με υπεροψία, όταν κάποιος προσπαθεί να τον πείσει για το αντίθετο. Υποφέρει από την απομόνωσή του, αλλά του είναι γνώριμη και του προσφέρει μια περίεργη ασφάλεια. Τα παραμορφωτικά γυαλιά τον κάνουν να διακρίνει στους άλλους αρνητικές διαθέσεις που δεν έχουν. Απαιτεί διαρκώς διευκρινήσεις και αποδείξεις που καθιστούν την συνύπαρξη αφόρητη.

Δημήτρης Καραγιάννης, *Η αδικία που πληγώνει*

2. Ανθρώπινη δικαιοσύνη και κοινωνία

Με την εφαρμογή του δικαίου αντιμετωπίζεται μόνο η εξωτερική ανθρώπινη συμπεριφορά, όπως αυτή εμφανίζεται στην κοινωνική συμβίωση. Και αυτό γιατί με τους κανόνες του δικαίου επιδιώκεται αποκλειστικά η ειρηνική (αρμονική) συμβίωση των ανθρώπων στην κοινωνία. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνεται με τη συμμόρφωση των ατόμων, αλλά και του κράτους και των νομικών προσώπων, προς αυτούς τους κανόνες που είναι ρυθμιστικοί μιας ομαλής κοινωνικής συμβίωσης. Όταν η συμμόρφωση αυτή συντελείται, το δίκαιο έχει εκπληρώσει την αποστολή του. Δεν ενδιαφέρεται, κατά κανόνα, για τα κίνητρα που προκαλούν μια συγκεκριμένη συμπεριφορά, συμμόρφωσης ή μη συμμόρφωσης, ενός ανθρώπου μέλους της κοινωνίας προς τις διατάξεις του. Δεν ασχολείται με τον εσωτερικό κόσμο του ανθρώπου. Δεν αξιολογεί τις όποιες σκέψεις του, τα σχέδια, τις επιθυμίες του, τις διαθέσεις του, τα ελατήριά του. Η κοινωνία ικανοποιείται όταν διαπιστώνει ότι τα μέλη της, το ίδιο το κράτος και τα νομικά πρόσωπα, συμμορφώνονται με τους κανόνες του δικαίου. Αυτό που αξιώνει μόνο είναι η διαγωγή τους να εμφανίζεται σύμφωνη προς τους όρους της καλής κοινωνικής διαβίωσης. Δεν επιδιώκει την οποιαδήποτε εσωτερική μεταβολή των ανθρώπων, την αλλαγή της ψυχικής τους στάσης απέναντι της κοινωνίας και των συνανθρώπων τους.

[...] Αλλά και η διαδικασία απονομής της ανθρώπινης δικαιοσύνης, βασισμένη σε αποδεικτικά στοιχεία ανθρώπινα, πολλές φορές -καλοπίστως ή δολίως- δεν αποδίδει την αλήθεια εν όλω ή εν μέρει. Παραμένει έτσι αυτή η αλήθεια πολύ σχετική. Μοιάζει με ένα μισογεμάτο (ή κατά περίπτωση μισοάδειο) ποτήρι νερό, που προσφέρεται στον διψασμένο και ταλαιπωρημένο οδοιπόρο της ζωής.

[...] Έτσι η απογοήτευση που (πολλές φορές) γευόμαστε από τη δικαιοσύνη, όπως οι άνθρωποι την απονέμουμε, και φυσικά η συνειδητοποίηση της σχετικότητάς της, μας οδηγούν στην αναζήτηση μιας άλλης «δικαιοσύνης». Αναζητούμε μια δικαιοσύνη πιο ουσιαστική, μια δικαιοσύνη που να ικανοποιεί

τον εσωτερικό μας κόσμο. Η καταφυγή σε ένα άλλο δίκαιο και η αναζήτηση μιας διαφορετικής δικαίωσης είναι η διέξοδος. Αποτελούν τις ασφαλιστικές δικλείδες διαφυγής εμπρός στις διαψεύσεις των ελπίδων που οι άνθρωποι επιφυλάσσουμε στους συνανθρώπους μας. Είναι άραγε τότε η ώρα της δικαιοσύνης του Θεού;

Ευάγγελος Κρουσταλάκης, *Δικαιοσύνη και Δικαίωση:
Από την ανθρώπινη δικαιοσύνη στην εκ Θεού δικαίωση*

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

3. Η δικαιοσύνη του Θεού

Γίνεται πολύς λόγος σήμερα για τη δικαιοσύνη. Υπάρχει όμως τεράστια διαφορά ανάμεσα στην ανθρώπινη και θεία δικαιοσύνη. Ο Αββάς Ισαάκ ο Σύρος αναφέρει: «μην πεις τον Θεό δίκαιο» διότι κατά την ανθρώπινη δικαιοσύνη ο Θεός είναι άδικος, με την έννοια ότι οι άνθρωποι θεωρούν ότι ένας κακός άνθρωπος θα πρέπει να τιμωρηθεί ανάλογα με την παρανομία που έκανε. Τα μέτρα όμως της δικαιοσύνης του Θεού είναι άλλα, μπορεί ένας άνθρωπος να πει απλώς ένα συγγνώμη και ο Θεός να τον συγχωρέσει, εάν έχει μετανοήσει πραγματικά.

Ο Χριστός λέει ότι είναι μακάριοι όσοι διώκονται λόγω της δικαιοσύνης, δηλαδή για την επικράτηση του θελήματος του Θεού. Η θεία δικαιοσύνη είναι η αγάπη του Θεού. Κατ' ακρίβεια, δικαιοσύνη είναι να κατοικήσει ο Χριστός μέσα στον άνθρωπο και πραγματική αδικία είναι όταν οι πράξεις μας και οι ενέργειές μας απομακρύνουν τον Χριστό, τη θεία χάρη από την ψυχή μας. Ο Χριστός είναι η δικαιοσύνη μας, κατά τον Απόστολο Παύλο. Εξάλλου στο Ευαγγέλιο αναφέρει ότι ο Θεός βρέχει επί δικαίους και αδίκους και ανατέλλει τον ήλιο επί πονηρούς και αγαθούς. Ο Θεός αγαπά όλο τον κόσμο εξίσου, δεν έχει καμία προσωποληψία. Ο ίδιος μάς υπέδειξε πώς να αντιμετωπίζουμε την αδικία λέγοντάς μας πως όταν έρθει κάποιος και σου πάρει τα πράγματά σου μην του πεις τίποτα, αν σ' αγγαρεύσει να πας ένα μίλι, να πας δυο και αν σου δώσει ένα ράπισμα από τη μια πλευρά, τότε να γυρίσεις και την άλλη. Αυτό δεν είναι δικαιοσύνη θα πει κανείς. Δικαιοσύνη κατά τα ανθρώπινα μέτρα είναι αυτό που έλεγε ο Μωσαϊκός νόμος, οδόντα αντί οδόντος.

Ο Θεός όμως δεν κρίνει με αυτά τα μέτρα. Ο Απόστολος Παύλος λέει ότι η αγάπη του Χριστού φαίνεται στο γεγονός ότι, ενώ εμείς είμαστε αμαρτωλοί και αρνητές του, παρά ταύτα «Χριστός υπέρ ημών απέθανεν». Η δικαιοσύνη του Χριστού, λοιπόν, ποια είναι; Να πεθάνει Αυτός για αυτούς που δεν τον ήθελαν. Γι' αυτό, όταν βλέπουμε στον κόσμο πολλές αδικίες, ας μην αναρωτιόμαστε πού είναι η δικαιοσύνη του Θεού, διότι ο Θεός λειτουργεί με άλλο τρόπο, με άλλα μέτρα. Δικαιοσύνη είναι να μας δώσει ο Θεός αυτό το οποίο στερηθήκαμε, που δεν είναι άλλο από τη χάρη του, η δυνατότητα της θεώσεώς μας, γιατί ο Θεός μας έπλασε κατ' εικόνα Του, είμαστε φτιαγμένοι να γίνουμε θεοί κατά χάρη, να ομοιωθούμε με τον Θεό και να κατοικήσει ο Θεός μέσα μας.

Αθανάσιος, μητρ. Λεμεσού

4. Θεολογία και Δικαιοσύνη

Ο Χριστός συγκρούστηκε με τις δυνάμεις του κακού και της φθοράς σε κάθε τους μορφή. Διωγμένος και σταυρωμένος ο ίδιος, ταύτισε ρητά τον εαυτό του με τους αδύναμους και τους διωκόμενους, με τους αλλοδαπούς και τους φυλακισμένους και, ταυτόχρονα, ταύτισε την αλληλεγγύη προς αυτούς με την αλληλεγγύη προς αυτόν τον ίδιο.

Μέσα στην πολύμορφη ιστορική όδευση, η Εκκλησία οφείλει να κρατά εναργές το όραμά της και να κομίζει μια σύστοιχη πρόταση ζωής. Όποτε λησμονεί ή απεμπολεί το ίδιο της το όραμα, γίνεται τύραννος του ανθρώπου, φυλακή του Θεού και προδότης του εαυτού της. Αντίθετα, όποτε τάσσεται στο πλευρό των θυμάτων και μπολιάζει την ιστορία με δικαιοσύνη, αλληλεγγύη κι ελευθερία, προξενεί ρωγμές στις ταφόπλακες της κοινωνίας για να περάσει στο σήμερα το φως των Εσχάτων.

Θανάσης Παπαθανασίου,
Κοινωνική δικαιοσύνη και ορθόδοξη θεολογία: Μία προκήρυξη

5. Η δικαιοσύνη του Θεού

Η δικαιοσύνη του Χριστού μαρτυρείται στα ευαγγέλια ως δικαιοσύνη θυσιαστική. Δεν πρόκειται λοιπόν για μια αφηρημένη έννοια δικαιοσύνης, αλλά για τη δικαιοσύνη που πηγάζει από το θέλημα του Θεού. Δίκαιος ονομάζεται ο Θεός, και η δικαιοσύνη του ταυτίζεται με την αγάπη του. Όλο το έργο της θείας Οικονομίας, με αποκορύφωμα την ενανθρώπιση του Υιού, όλες οι ενέργειές του, εκδηλώθηκαν -και εξακολουθούν να εκδηλώνονται- ως θεία δικαιοσύνη.

Τελικά, η δικαιοσύνη του Θεού είναι ο Χριστός, και μας την αποκάλυψε όχι μόνο με τα λόγια του αλλά και με τις πράξεις του. Μάλιστα, ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος, υπογραμμίζει ότι ο Χριστός, ως η δικαιοσύνη του Πατρός, δικαιώνει και τους εν αμαρτίαις ευρισκόμενους. Όταν λοιπόν μιλάμε για δικαιοσύνη του Θεού, αναφερόμαστε στην παρουσία μιας ουσιώδους σχέσης (με τον Θεό). Αποδεχόμαστε τη δωρεά αυτής της παρουσίας και κατά τό μέτρο πια της άσκησής μας, της διάθεσής μας, παραδιδόμαστε σ' αυτή την παρουσία.

Δημήτρης Μαυρόπουλος, *Η δικαιοσύνη του Θεού*

Αποσπάσματα Καινής Διαθήκης για τη δικαιοσύνη

1. Να ντυθείτε τον καινούργιο άνθρωπο, που ο Θεός κατά το σχέδιό του τον έχει πλάσει για να ζει με δικαιοσύνη και αγιότητα που προέρχονται από την αλήθεια.

Επιστολή Απ. Παύλου προς Εφεσίους 4, 24

2. Γιατί η ζωή εκείνων που οδηγούνται από το Άγιο Πνεύμα διακρίνεται για την αγαθότητα, τη δικαιοσύνη και την αλήθεια

Επιστολή Απ. Παύλου προς Εφεσίους 5, 9

3. Σταθείτε, λοιπόν, σε θέση μάχης· ζωστείτε την αλήθεια σαν ζώνη στη μέση σας· φορέστε σαν θώρακα τη δικαιοσύνη.

Επιστολή Απ. Παύλου προς Εφεσίους 6, 14

4. Εμείς όμως, σύμφωνα με την υπόσχεση του Θεού, προσμένουμε καινούργιους ουραμούς και καινούργια γη, όπου θα βασιλεύει η δικαιοσύνη.

Β' επιστολή Πέτρου 14, 7

5. Αν όμως η δική μας αδικία κάνει να φανερωθεί η δικαιοσύνη του Θεού, τότε τι να πούμε; Μιλώντας με ανθρώπινα κριτήρια, να ισχυριστούμε πως είναι άδικος ο Θεός όταν τιμωρεί; Όχι βέβαια! Γιατί, πώς αλλιώς θα κρίνει ο Θεός τον κόσμο;

Επιστολή Απ. Παύλου προς Ρωμαίους 3, 5

6. Μην ξεχνάτε πως η βασιλεία του Θεού δεν είναι φαγητά και ποτά, αλλά δικαιοσύνη, ειρήνη και χαρά, που δίνει το Άγιο Πνεύμα.

Επιστολή Απ. Παύλου προς Ρωμαίους 14, 17

7. Μακάριοι είναι εκείνοι που έχουν υποστεί διωγμό για χάρη της δικαιοσύνης, επειδή σε αυτούς ανήκει η βασιλεία των ουρανών.

Ευαγγέλιο κατά Ματθαίον 5, 10

8. Αν λοιπόν πεινάει ο εχθρός σου, δώσ' του να φάει· αν διψάει, δώσ' του να πιει· μ' αυτή την τακτική θα τον κάνεις να αισθανθεί τύψεις και ντροπή. Μην αφήνεις να σε νικήσει το κακό, αλλά να νικάς το κακό με το αγαθό.

Επιστολή Απ. Παύλου προς Ρωμαίους 12, 20-21

Αποσπάσματα Παλαιάς Διαθήκης για τη δικαιοσύνη

1. Όταν σε φώναξα ήρθες κοντά και μού 'πες: «μη φοβάσαι!»
Έγινες υπερασπιστής μου, Κύριε, στη δίκη μου, έσωσες τη ζωή μου.
Κύριε, ξέρεις το άδικο που μού 'γινε· απόδωσέ μου δικαιοσύνη!

Θρήνοι Ιερεμίου 3, 57-59

2. Η δικαιοσύνη σου σαν τα ψηλά βουνά κι η δίκαιη κρίση σου σαν άβυσσος μεγάλη·
ανθρώπους σώζεις, Κύριε, και ζώα.

Ψαλμός 36, 7

3. Όπως μου υποσχέθηκες, Κύριε, δώσε μου τη ζωή·
χάρη στη δικαιοσύνη σου, βγάλε με από τη θλίψη.

Ψαλμός 143, 11

4. Μάθετε το καλό να κάνετε, τη δικαιοσύνη επιδιώξτε, τον καταπιεσμένο βοηθήστε· το δίκιο αποδώστε στο ορφανό, υποστηρίξτε την υπόθεση της χήρας.

Ησαΐας 1, 17

5. Προσέξτε όμως να εφαρμόζετε τις εντολές μου: Να μην εξαπατάτε ο ένας τον άλλο, και ν' αποδίδετε δικαιοσύνη στα δικαστήριά σας για το καλό όλων σας.

Ζαχαρίας 8, 16

6. Τότε ο Κύριος του σύμπαντος με πρόσταξε να τους υπενθυμίσω τι είχε πει στους προγόνους τους: «Να κρίνετε με δικαιοσύνη και να δείχνετε αγάπη κι ευσπλαχνία ο ένας για τον άλλο. Να μην καταπιέζετε τις χήρες, τα ορφανά, τους ξένους και τους φτωχούς, και να μη σκέφτεστε κακό ο ένας εναντίον του άλλου».

Ζαχαρίας 7, 8-10

7. Πιότερο αξίζει λιγοστό και με δικαιοσύνη, παρά εισοδήματα πολλά φτιαγμένα με αδικία.

Παροιμίες 16, 8

Η Μέλλουσα Κρίση, τοιχογραφία μονής Βορονέτ, Ρουμανία

Δοξαστικό* των Αίνων της Ε' Κυριακής των Νηστειών (του Τριωδίου)

Οὐκ ἔστιν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καὶ πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ ἄσκησις, σὺν ἀγιασμῶ· ὅθεν οὐδὲ πλούσιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ὅσοι τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐν χερσὶ πενήτων ἀποτίθενται. Ταῦτα καὶ Δαυῖδ ὁ Προφήτης διδάσκει λέγων· Δίκαιος ἀνὴρ ὁ ἐλεῶν ὅλην τὴν ἡμέραν, ὁ κατατρυφῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῷ φωτὶ περιπατῶν, ὃς οὐ μὴ προσκόψῃ· ταῦτα δὲ πάντα, πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν γέγραπται, ὅπως νηστεύοντες, χρηστότητα ποιήσωμεν· καὶ δώῃ ἡμῖν Κύριος, ἀντὶ τῶν ἐπιγείων τὰ ἐπουράνια.

Ελεύθερη μετάφραση: Η Βασιλεία του Θεού δεν είναι το τι θα φάμε και το τι θα πιούμε, αλλά η δικαιοσύνη και η άσκηση, μαζί με την αγιότητα. Γι' αυτό δεν θα μπουν σ' αυτήν οι πλούσιοι, αλλά όσοι αποθέτουν τους θησαυρούς τους στα χέρια των φτωχών. Αυτά διδάσκει και ο Δαβίδ ο προφήτης λέγοντας: Είναι δίκαιος αυτός ο άνθρωπος που κάνει ελεημοσύνες όλη την ημέρα, αυτός που απολαμβάνει (τον λόγο) του Κυρίου και που δεν θα σκοντάψει ποτέ (σε δυσκολίες), γιατί θα περπατά στο φως Του. Όλα αυτά έχουν γραφτεί για να μας συμβουλέψουν, και για να είμαστε ενάρετοι νηστεύοντας. Και θα μας δώσει ο Κύριος σε αντάλλαγμα για τα επίγεια τα επουράνια.

*Δοξαστικό: Ὕμνος της Εκκλησίας που αρχίζει με το «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι»

Η κοινοκτημοσύνη των πρώτων χριστιανών ως υπόδειγμα δικαιοσύνης

⁴²Όλοι αυτοί ήταν αφοσιωμένοι στη διδασκαλία των αποστόλων και στη μεταξύ τους κοινωνία, στην τέλεση της θείας Ευχαριστίας και στις προσευχές. ⁴³Ενα δέος τούς κατείχε όλους όσοι έβλεπαν πολλά εκπληκτικά θαύματα να γίνονται μέσω των αποστόλων. ⁴⁴Όλοι οι πιστοί ζούσαν σε έναν τόπο και είχαν τα πάντα κοινά· ⁴⁵πουλούσαν ακόμα και τα κτήματα και τα υπάρχοντά τους, και μοίραζαν τα χρήματα σε όλους, ανάλογα με τις ανάγκες του καθενός. ⁴⁶Κάθε μέρα συγκεντρώνονταν με ομοψυχία στο ναό, τελούσαν τη θεία Ευχαριστία σε σπίτια, τρώγοντας την τροφή τους γεμάτοι χαρά και με απλότητα στην καρδιά.

Πράξεις των Αποστόλων 2, 42-46

6. Η δικαιοσύνη της αγάπης

Αδέλφια μου, η αγάπη έχει δύο ιδιώματα, δύο χαρίσματα. Το ένα δυναμώνει τον άνθρωπο εις τα καλά και το άλλο αδυνατίζει εις τα κακά. Εγώ έχω ένα ψωμί να το φάγω και να το πίνω, μα εσύ καλά δεν έχεις. Η αγάπη με λέγει: Μη το τρώγεις μονάχος σου, αλλά δώσε και τον αδελφόν σου. Έχω φορέματα, μα εσύ δεν έχεις. Η αγάπη με λέγει: Δώσε του ένα τον αδελφό σου. Ανοίγω το στόμα μου να σε κατηγορήσω, να σε ειπώ ψεύματα, η αγάπη όμως νεκρώνει το στόμα μου, το βουλώνει. Απλώνω το χέρι να αρπάξω τα πράγματά σου, η αγάπη δεν με αφήνει. Είδατε αδελφοί μου, τι χαρίσματα έχει η αγάπη;

Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, *Διδαχές*

Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Το Ιωβηλαίο έτος

¹⁰Και τη δέκατη μέρα του έβδομου μήνα του πεντηκοστού έτους, θα ηχήσετε δυνατά τις σάλπιγγες σ' όλη τη χώρα και θα το ανακηρύξετε άγιο· είναι το ιωβηλαίο έτος. Την ίδια εκείνη ημέρα του Εξιλασμού, θα κηρύξετε απελευθέρωση για όλους τους κατοίκους της χώρας. Κάθε ιδιοκτησία που έχει πουληθεί, θα επιστραφεί στον αρχικό ιδιοκτήτη της και καθένας που έχει πουληθεί ως δούλος, θα γυρίσει στην οικογένειά του. ¹¹Αυτό το πεντηκοστό έτος θα είναι για σας έτος ιωβηλαίο.

Λευιτικό 25, 9-10

7. Ο Θεός δημιούργησε έναν λαό (σημ. τους χριστιανούς) που καλεί όλους τους λαούς να ζήσουν με δικαιοσύνη και ειρήνη.

Πιστεύουμε ότι ο Θεός μάς κάλεσε να γίνουμε ένας λαός που θα ζει με δικαιοσύνη και ειρήνη, ώστε να αποτελέσει το φως του κόσμου, την πόλη τη χτισμένη πάνω στο βουνό και το αλάτι της γης.

[...] Γι' αυτό καταδικάζουμε κάθε κατάχρηση του ονόματος του Θεού και του Χριστού για την απόκτηση εξουσίας από τις κυβερνήσεις, τα πολιτικά κόμματα, ομάδες, θεολογίες ή εκκλησίες. Ιδιαίτερα καταδικάζουμε τις θεολογίες του πλούτου, τις φονταμενταλιστικές σταυροφορικές θεολογίες και τις ιδεολογίες που, εν ονόματι της ελευθερίας, αυξάνουν τον πλούτο των ιδιοκτητών κεφαλαίου και φτάνουν να υποστηρίξουν τη χρήση ιμπεριαλιστικής βίας για το σκοπό αυτό.

Η δύναμη του Πνεύματος του Θεού μας δίνει την ελευθερία να ακολουθήσουμε ως άτομα και ως Εκκλησίες τον Ιησού και να συμμετάσχουμε στην οικοδόμηση της Βασιλείας του Θεού στην οποία δεν θα υπάρχει κυριαρχία. Αυτό σημαίνει ότι θα συνεργαστούμε για τη διαμόρφωση

1. μιας νέας οικονομικής προσέγγισης που θα βασίζεται στην ελευθερία και θα υπηρετεί τη ζωή
2. μιας πρακτικής για τη μη βίαιη επίλυση των συγκρούσεων και για την καταπολέμηση, την αποφυγή και τη μείωση της βίας σε όλα τα επίπεδα, από την οικογένεια μέχρι την παγκόσμια ειρήνη, και
3. ενός τρόπου ζωής που θα προάγει την οικολογική και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Επιζητούμε τη συμμετοχή και τη συνεργασία ανθρώπων που προέρχονται από άλλες θρησκείες ή που είναι άθρησκοι, και οι οποίοι σέβονται και βοηθούν τα πιο ταπεινά ανθρώπινα πλάσματα και την καταδυναστευόμενη γη. Στο όνομα του Ιησού, ζητούμε από τον Θεό την πνευματική δύναμη να απολαύσουμε τη θαυμαστή δωρεά της δημιουργίας, να ζήσουμε με δικαιοσύνη και ειρήνη, και να εργαστούμε για να ανατείλει η μέρα εκείνη που όλα αυτά θα γίνουν κοινό κτήμα όλων των ανθρώπων.

Πρόταση διακήρυξης του Οικουμενικού Δικτύου Γερμανίας στο Παγκόσμιο Συμβούλιο Εκκλησιών, *Ζωή με δικαιοσύνη και ειρήνη*

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΜΟΥ
